# Поетичний образ України в поезіях Володимира Сосюри. 10 клас

«Люби свій край, всю душу солов'їну і серця жар йому віддай», — написавши колись ці слова, Володимир Сосюра, мабуть, вже ніколи не розлучався з ними. Його життя і творчість відбулися під цим «девізом». Поет палко любив свій рідний край, всього себе віддавав йому, а натомість брав натхнення й силу, щоб творити «пісні солов'їні» задля України. «Всім серцем своїм» любив поет Батьківщину, а своїми ділами він не раз доводив відданість їй.

Володимир Сосюра все життя виліплював образ ліричного героя, закоханого в землю, в кольори осені та неба. Поет творив героя з чутливою душею, героя, в серці якого навіки злилися образи коханої та вітчизни: «В тебе і губи, і брови твої, як у моєї Вкраїни», — звертається він до милої у вірші «Білі акації будуть цвісти». В образі ліричного героя неважко впізнати самого автора, його почуття. Створюючи образ «вишневої України», поет писав:

Весняний сад, квітки барвисті,
Пісні пташині в вишині,
І ти у сяйві і весні.

Володимир Сосюра зображує Україну в зірках, у вербах, у квітці, у пташині, у хвилях Дніпра, у тому вічному, що прийшло до нас крізь віки. Поет так майстерно зумів змалювати образ рідної країни, що він, привабливий та яскравий, сам постає перед очима читача.

Завдяки пейзажним малюнкам, вдалим художнім знахідкам, поет легко переходить від милування красою рідного краю, від інтимних переживань ліричного героя до високих патріотичних почуттів. Тому і відчуваються в поезіях Сосюри любов до рідної землі, інтерес до її славного минулого та вболівання за невідоме майбутнє. Почуття відданості рідній землі у поета особливо ніжне і водночас тривожне:

Є любов до сестри, і до матері, і до дружини,
Є багато любовій, та найдужча й найвища з усіх,
Непогасна, як вічність, до тебе — моя Україно,
Що зростила мене в голубому розгоні доріг…

Саме ця «найдужча і найвища» любов творила поезії, бо в ній — джерело натхнення. Саме ця любов у 1944 році, в час, коли українські землі було визволено і на небі з'явилося довгождане сонце, в радісну мить перемоги і загальнолюдського щастя створила вірш «Любіть Україну» — своєрідний гімн рідному краю. У цій поезії образ України створено за допомогою точних поетичних деталей, завдяки яким вона постає в уяві читача рельєфно, чітко, наче на полотні. Ця поезія — палкий заклик, звернений до кожного зокрема і до

всього українського народу, а насамперед до молоді, тому що доля держави завжди пов'язана з долею молодого покоління. Отже, любімо Україну!